полину колись до незнаного світу
на палубі встану під білі вітрила
побачу як піна якусь афродиту
нову народила

із хвиль фудзіями зринатиме абрис
або орхідейні суматри принади
з перлистого гангу рожевий бенарес
у лотосах шати

та я повернусь дніпре ясної днини
коли навесні розквітають тернини
де хвиль твоїх вічність і врода

жалітись усе є ніщо і без втіхи
при смерті обличчі великім і тихім
о водо пречистая водо

Переклад: Наталія Бельченко